

Warszawa, 18 maja 2026 r.
KL/332/97/ET/2026

Pan
Dariusz Standerski
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Cyfryzacji

Szanowny Panie Ministrze,

w związku ze skierowaniem do Sejmu Projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji (nr druku 2443), Konfederacja Lewiatan, w załączeniu przesyła stanowisko w rzeczonym sprawie.

Z poważaniem

Marek Górski
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Załącznik: Propozycje poprawek Konfederacji Lewiatan do Projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji (nr druku 2443)

Do wiadomości:

Pani Aleksandra Tomaszewska – Dyrektorka, Departament Badań i Innowacji,
Ministerstwo Cyfryzacji

Propozycje poprawek Konfederacji Lewiatan do Projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji (nr druku 2443)

1. Art. 3 ust. 2 - doprecyzowanie zakresu przedmiotowego ustawy

Propozycja brzmienia:

2. Przepisy ustawy stosuje się do modeli sztucznej inteligencji ogólnego przeznaczenia, w rozumieniu art. 3 pkt 63 rozporządzenia 2024/1689, wyłącznie wtedy, gdy przepisy ustawy tak stanowią albo gdy jest to niezbędne do wykonania zadań właściwych organów krajowych określonych w tym rozporządzeniu.

Uzasadnienie:

Obecne brzmienie art. 3 ust. 2 projektu jest nieprecyzyjne i może prowadzić do nadmiernego rozszerzenia krajowych przepisów dotyczących systemów sztucznej inteligencji na modele sztucznej inteligencji ogólnego przeznaczenia (General-Purpose AI Models - GPAI). W aktualnym brzmieniu projektowany przepis ustanawia bowiem domniemanie, że przepisy ustawy dotyczące systemów AI stosuje się również do modeli GPAI, chyba że ustawa stanowi inaczej. Takie rozwiązanie zaciera różnicę między systemem AI a modelem GPAI, która została wyraźnie przyjęta w rozporządzeniu.

Rozporządzenie 2024/1689 przewiduje odrębny reżim prawny dla modeli AI ogólnego przeznaczenia (GPAI), w szczególności w rozdziale V. Nadzór, postępowanie, egzekwowanie i monitorowanie obowiązków dostawców modeli GPAI zostały powierzone Komisji Europejskiej, która wykonuje te zadania za pośrednictwem Urzędu ds. AI. Zgodnie z art. 88 ust. 1 rozporządzenia 2024/1689 Komisja Europejska posiada w tym zakresie wyłączne uprawnienia. Organy krajowe mogą wykonywać jedynie te zadania dotyczące modeli GPAI, które wynikają wprost z rozporządzenia, w szczególności zadania o charakterze współpracy, koordynacji lub wsparcia egzekwowania prawa przez Komisję Europejską i Urząd ds. AI.

Proponowana poprawka nie ogranicza możliwości ustanowienia krajowej piaskownicy regulacyjnej ani innych środków wspierających innowacyjność. Obowiązek uruchomienia co najmniej jednej piaskownicy regulacyjnej w zakresie AI do 2 sierpnia 2026 r. wynika z art. 57 rozporządzenia 2024/1689, a projekt ustawy zawiera w tym zakresie odrębne przepisy w rozdziale 7. Wdrożenie piaskownic regulacyjnych nie wymaga jednak utrzymywania ogólnego przepisu, który nakazuje odpowiednie stosowanie przepisów o systemach AI do modeli GPAI.

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenberg 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

Celem poprawki jest zatem zachowanie pełnej zgodności projektu z rozporządzeniem 2024/1689, uniknięcie gold-platingu oraz zapewnienie pewności prawnej podmiotom rozwijającym, udostępniającym lub wykorzystującym modele AI ogólnego przeznaczenia. Poprawka nie wyłącza stosowania ustawy do modeli GPAI w zakresie wyraźnie przewidzianym w AI Act lub w ustawie, lecz eliminuje ryzyko niezamierzonego przekazania organowi krajowemu kompetencji zastrzeżonych dla Komisji Europejskiej i Urzędu ds. AI.

2. Art. 62 ust. 3 - wydłużenie terminu na wykonanie ostrzeżenia i przedstawienie informacji o jego wykonaniu

Propozycja brzmienia:

w art. 62 ust. 3 wyrazy „14 dni” zastępuje się wyrazami „30 dni”.

Uzasadnienie:

Projektowany art. 62 ust. 3 przewiduje, że strona postępowania ma 14 dni od dnia otrzymania ostrzeżenia na przedstawienie Komisji informacji z jego wykonania. Termin ten jest zbyt krótki, biorąc pod uwagę charakter działań, które mogą zostać wskazane w ostrzeżeniu.

Zgodnie z art. 62 ust. 2 projektu ostrzeżenie może obejmować nie tylko działania informacyjne, lecz także zablokowanie lub uniemożliwienie dostępu do systemu albo jego elementów, jak również działania naprawcze mające doprowadzić system do stanu zgodności z przepisami rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy. W praktyce wykonanie takich działań może wymagać analizy prawnej i technicznej, zaangażowania zespołów odpowiedzialnych za produkt, bezpieczeństwo, dane, zgodność regulacyjną i infrastrukturę IT, wdrożenia zmian w systemie lub modelu, przeprowadzenia testów oraz przygotowania dokumentacji potwierdzającej wykonanie ostrzeżenia.

Termin 14 dni może zatem prowadzić do sytuacji, w której strona formalnie jest zobowiązana do wykonania ostrzeżenia, ale faktycznie nie ma realnej możliwości przeprowadzenia koniecznych działań naprawczych w sposób rzetelny, bezpieczny i możliwy do zweryfikowania przez Komisję. Dotyczy to zwłaszcza systemów zintegrowanych z innymi usługami czy wykorzystywanych przez wielu użytkowników, a także systemów, których aktualizacja wymaga testów, walidacji albo koordynacji z kontrahentami.

Wydłużenie terminu do 30 dni wzmacnia skuteczność mechanizmu ostrzeżenia. Celem tego instrumentu powinno być przede wszystkim dobrowolne i rzeczywiste przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a nie stworzenie podstaw do szybkiego stwierdzenia niewykonania ostrzeżenia. Termin 30 dni lepiej odpowiada rzeczywistemu charakterowi czynności, których wykonania może oczekiwać Komisja.

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

Proponowany termin jest także spójny z rozwiązaniami przyjętymi w innych przepisach projektu. Zgodnie z art. 57 ust. 3 projektu terminy na usunięcie nieprawidłowości stwierdzonych w toku kontroli oraz na powiadomienie Komisji o realizacji zaleceń pokontrolnych nie mogą być krótsze niż 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych podmiotowi kontrolowanemu. Co więcej, zgodnie z art. 57 ust. 4 projektu termin krótszy niż 30 dni może zostać określony jedynie wyjątkowo. Analogiczne założenie przyjęto w art. 97 ust. 3 i 4 projektu w odniesieniu do piaskownicy regulacyjnej: w przypadku stwierdzenia naruszenia warunków zakwalifikowania do piaskownicy Komisja wzywa podmiot do usunięcia naruszenia w terminie określonym w wezwaniu, nie krótszym niż 30 dni od otrzymania wezwania, a dopiero niewykonanie tego wezwania może skutkować decyzją o wyłączeniu podmiotu z piaskownicy regulacyjnej. Skoro projektodawca uznał, że co najmniej 30 dni jest właściwym minimalnym terminem na usunięcie nieprawidłowości po kontroli oraz na usunięcie naruszeń warunków uczestnictwa w piaskownicy, taki sam standard powinien znaleźć zastosowanie do wykonania ostrzeżenia, o którym mowa w art. 62 ust. 3 projektu

3. Art. 62 ust. 4

Propozycja brzmienia:

1) w art. 62:

a) w ust. 4 skreśla się pkt 1 i 2,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Okoliczność niewykonania ostrzeżenia Komisja może uwzględnić w decyzji, o której mowa w art. 63 ust. 1 oraz przy stosowaniu przesłanek, o których mowa w art. 99 ust. 7 rozporządzenia 2024/1689, jeżeli w toku postępowania stwierdzi naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy.”;

2) w art. 66 ust. 1 skreśla się wyrazy „oraz ust. 4 pkt 1 i 2”.

Obie zmiany należy głosować łącznie

Uzasadnienie:

Projektowany art. 62 przewiduje, że w przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy Komisja może w toku postępowania wydać

member of

BUSINESS@OECD

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

stronie, w drodze postanowienia, ostrzeżenie. W ostrzeżeniu Komisja wskazuje działania umożliwiające przywrócenie stanu zgodnego z prawem, w tym zablokowanie lub uniemożliwienie dostępu do systemu, podjęcie działań naprawczych albo wykonanie obowiązków informacyjnych. Obecne brzmienie art. 62 ust. 4 idzie jednak dalej i pozwala Komisji, w przypadku niewykonania ostrzeżenia, nakazać w drodze postanowienia m.in. zablokowanie lub uniemożliwienie dostępu do systemu albo wycofanie go z rynku lub z użytku.

Takie rozwiązanie zaciera granicę między ostrzeżeniem (jako instrumentem prewencyjnym i naprawczym) a władczym środkiem ingerencji w działalność przedsiębiorcy. Ostrzeżenie jest wydawane na etapie, na którym Komisja nie stwierdziła jeszcze naruszenia, lecz działa jedynie na podstawie „uzasadnionego podejrzenia”. Nie powinno zatem prowadzić – wyłącznie z powodu jego niewykonania – do zastosowania środka tak daleko idącego, jak zablokowanie dostępu do systemu, wycofanie go z rynku lub wycofanie z użytku.

Proponowana poprawka zachowuje funkcję ostrzeżenia jako instrumentu niewładczego oddziaływania. Strona nadal otrzyma informację o działaniach, które, zdaniem Komisji, mogą doprowadzić do przywrócenia stanu zgodnego z prawem. Jeżeli jednak strona nie wykona ostrzeżenia, okoliczność ta powinna zostać uwzględniona dopiero przy rozstrzyganiu sprawy w decyzji kończącej postępowanie, po ustaleniu stanu faktycznego i stwierdzeniu naruszenia. Takie rozwiązanie jest spójne z art. 63 projektu, zgodnie z którym dopiero w przypadku stwierdzenia naruszenia Komisja wydaje decyzję w sprawie naruszenia, a decyzja ta zawiera środki nakazujące usunięcie jego skutków.

Poprawka jest również spójna z systemem przewidzianym w rozporządzeniu 2024/1689. Rozporządzenie nie wymaga od państw członkowskich ustanowienia mechanizmu ostrzeżeń w takim kształcie, jaki przewidziano w art. 62 projektu. Artykuł 99 ust. 1 rozporządzenia dopuszcza, aby krajowe przepisy dotyczące kar i innych środków egzekwowania prawa obejmowały również ostrzeżenia i środki niepieniężne, ale środki te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Nie oznacza to upoważnienia do przekształcenia ostrzeżenia, wydawanego na podstawie podejrzenia, w samodzielną podstawę zastosowania środka o skutkach porównywalnych z decyzją administracyjną.

Rozporządzenie 2024/1689 zawiera własne procedury reagowania na systemy AI stwarzające ryzyko. Zgodnie z art. 79 rozporządzenia, jeżeli organ nadzoru rynku ma wystarczające powody, aby uznać, że system AI stwarza ryzyko, przeprowadza ocenę zgodności systemu z wymogami rozporządzenia. Dopiero jeżeli w toku tej oceny zostanie stwierdzona niezgodność, organ zobowiązuje operatora do podjęcia odpowiednich działań naprawczych, zapewnienia zgodności systemu, wycofania go z rynku lub z użytku w wyznaczonym terminie. W razie niepodjęcia takich działań organ może następnie zastosować odpowiednie środki tymczasowe.

Taki model zakłada sekwencję: ocena – stwierdzenie niezgodności lub ryzyka – wezwanie do działań naprawczych – ewentualne środki ograniczające. Tymczasem obecny art. 62 ust. 4 projektu pozwala na zastosowanie środka nakazowego już na podstawie niewykonania ostrzeżenia wydanego przy „uzasadnionym podejrzeniu”, a więc przed formalnym stwierdzeniem naruszenia. To rozwiązanie jest nadmiarowe i może prowadzić do obejścia gwarancji proceduralnych przewidzianych zarówno w AI Act, jak i w krajowym postępowaniu administracyjnym.

Nie przekonuje również argument, że bez obecnego art. 62 ust. 4 powstałaby luka wynikająca z braku krajowego „wdrożenia” rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/1020 w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów. Po pierwsze, rozporządzenie 2019/1020 jest rozporządzeniem unijnym i jako takie jest bezpośrednio stosowane. Po drugie, samo rozporządzenie, w art. 74 ust. 1, przesądza, że do systemów AI objętych tym rozporządzeniem stosuje się przepisy rozporządzenia 2019/1020, przy czym odniesienia do „produktu” należy rozumieć jako obejmujące systemy AI, a odniesienia do „podmiotu gospodarczego” jako obejmujące operatorów zidentyfikowanych w AI Act.

Motyw 156 rozporządzenia 2024/1689 dodatkowo wyjaśnia, że organy nadzoru rynku wyznaczone powinny mieć wszystkie uprawnienia egzekucyjne wynikające zarówno z tego aktu, jak i z rozporządzenia 2019/1020. Oznacza to, że prawo krajowe może być niezbędne do wyznaczenia organów, określenia procedury, środków zaskarżenia i krajowych aspektów wykonywania kompetencji, ale nie powinno tworzyć równoległego mechanizmu, który modyfikuje unijną sekwencję działań nadzorczych. Zwłaszcza nie powinna pozwalać na zastosowanie środków takich jak blokada lub wycofanie systemu w drodze postanowienia, bez wcześniejszego stwierdzenia naruszenia w decyzji.

Rozporządzenie 2019/1020 również nie uzasadnia utrzymania obecnego art. 62 ust. 4. Przewiduje ono, że państwa członkowskie powierzają organom nadzoru rynku odpowiednie uprawnienia w zakresie nadzoru, dochodzenia i egzekwowania prawa, ale wykonywanie tych uprawnień musi pozostawać proporcjonalne. Także z tej perspektywy nie ma potrzeby tworzenia w art. 62 ust. 4 dodatkowego, krajowego trybu nakazowego opartego wyłącznie na niewykonaniu ostrzeżenia.

Proponowana poprawka nie osłabia skuteczności nadzoru. Jeżeli Komisja stwierdzi naruszenie, będzie mogła wydać decyzję na podstawie art. 63 projektu. Jeżeli system AI stwarza bezpośrednie ryzyko zagrożenia dla życia, zdrowia, bezpieczeństwa lub praw podstawowych osób fizycznych, Komisja będzie mogła skorzystać z odrębnego trybu pilnej interwencji przewidzianego w art. 64 projektu, obejmującego decyzję nakazującą zaprzestanie stosowania systemu lub jego wycofanie z rynku albo z użytkowania, z możliwością nadania rygoru natychmiastowej wykonalności.

Poprawka porządkuje zatem funkcję ostrzeżenia: ma ono służyć dobrowolnemu usunięciu potencjalnych nieprawidłowości i współpracy z organem, a nie stanowić dodatkową sankcję. Niewykonanie ostrzeżenia może mieć znaczenie przy końcowej ocenie sprawy i przy wymiarze kary, ale dopiero wtedy, gdy Komisja stwierdzi naruszenie w decyzji wydanej po przeprowadzeniu rzetelnego postępowania.

KL/332/97/ET/2026